

תנ"ך לילדים

מציג

הנער דויד רועה

הצאן

נכתב על ידי: Edward Hughes

איורים: Lazarus

עיבוד: Ruth Klassen

הופק על ידי: Bible for Children

www.M1914.org

© Bible for Children, Inc. 2009

אישור: הנכם מורשים להעתיק או להדפיס את הסיפורים כל עוד אינכם מוכרים אותם.

לפני זמן רב, בימים שהמלך שאול מלך בישראל, נער אחד בשם
דויד עזר לשבעת אחיו לשמור על הצאן של אביהם. למרות
שדויד היה הצעיר מכולם, דויד היה נער חזק ואמיץ שאהב ובטח
באלוהים. הוא חי בעיר בית-לחם.

פעם אחת תקף אריה את העדר וניסה לחטוף כבש קטן לארוחת
ערב. דויד הצעיר תקף את התוקף.
הוא משך את הכבש, תפס את החיה
הזועמת בזקן והרג אותה. דויד
ידע שאלוהים עזר לו.

שמואל, הנביא של אלוהים, היה עדין עצוב על כך שהמלך
שאול אכזב כל-כך קשה את אלוהים. "עד מתי
אתה תתאבל על שאול?" גער אלוהים
בשמואל. "אני שולח אותך אל ישי.....
כי מצאתי לי מלך בן בניו."
ישי היה אביו של דויד.

למרות ששמואל ידע ששאול עלול
להרוג אותו אם ידע שהוא הולך
לחפש מלך אחר במקומו, הנביא
ציית לאלוהים.

כאשר שמואל הגיע, העביר
ישי את שבעת בניו בפני
שמואל. ואז שמואל אמר
לישי, "אלוהים לא בחר
בהם." ואז נשאר רק דויד
הצעיר. הוא היה בשדה עם
הכבשים. הם קראו והביאו
את דויד. ואז אמר אלוהים,
"קום, משה אותו, כי זה הוא."

בארמון של שאול, רוח אלוהים עזבה את שאול והוא הפך לאדם
מאוד מוטרד. המשרתים שלו חשבו שאולי מוסיקה יפה תוכל
להרגיע את מחשבותיו של שאול.

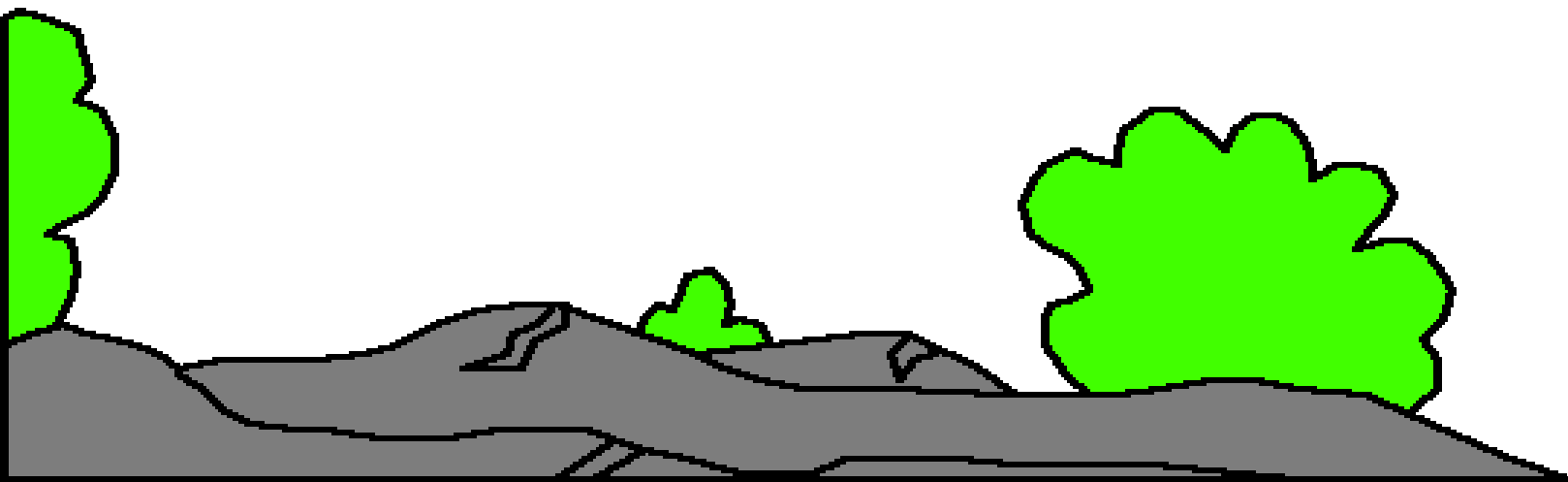
אחד מהם הכיר נער צעיר שידע
לפרוט מאוד יפה בנבל. האם
אתם יכולים לנחש מיהו
הנער הצעיר?
כן, דויד.

המוסיקה של דויד הרגיע את שאול
ועזרה לו לחשוב נכון שוב. שאול
ביקש מישי שירשה לדויד להשאר
בארמון לשרות המלך. כל פעם
שלשאול היתה התקפת דיכאון או פחד,
ניגן דויד בנבל לפניו. וזה עזר.

אחרי שדויד חזר לביתו, לשאול היתה מלחמה גדולה נגד הפלישתים. האחים של דויד לחמו בצבא של שאול. ישי שלח את דויד לשדה הקרב כדי שיביא אוכל לאחיו ויברר מה שלומם.

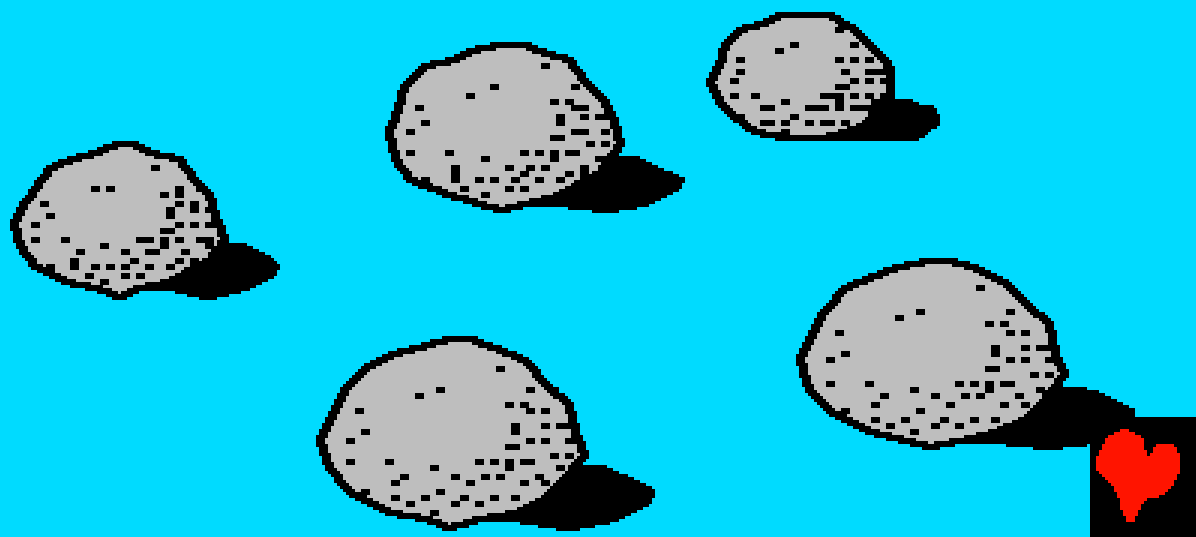
ענק פלישתי גדול, גוליית, הפחיד את כל החיילים של צבא
ישראל.

"בחרו איש מבינכם ותנו לו לבוא אלי!" צעק גולית. "אם הוא יוכל להלחם נגדי ולהרוג אותי, אז אנחנו נהיה העבדים שלכם. אבל אם אני אהרוג אותו, אתם תהיו העבדים שלנו ותשרתו אותנו." כל בני ישראל, כאשר הם ראו את הענק, ברחו ממנו והיו מאוד מפוחדים.

אז דויד אמר לשאול, "אל יפול לב האנשים בגללו, עבדך ילך
וילחם עם הפלישתים." שאול רצה שדויד ילבש שריון וישא חרב.
במקום זאת, לקח דויד את ה'רוגטקה' שלו וחמישה אבנים מן
הנחל.

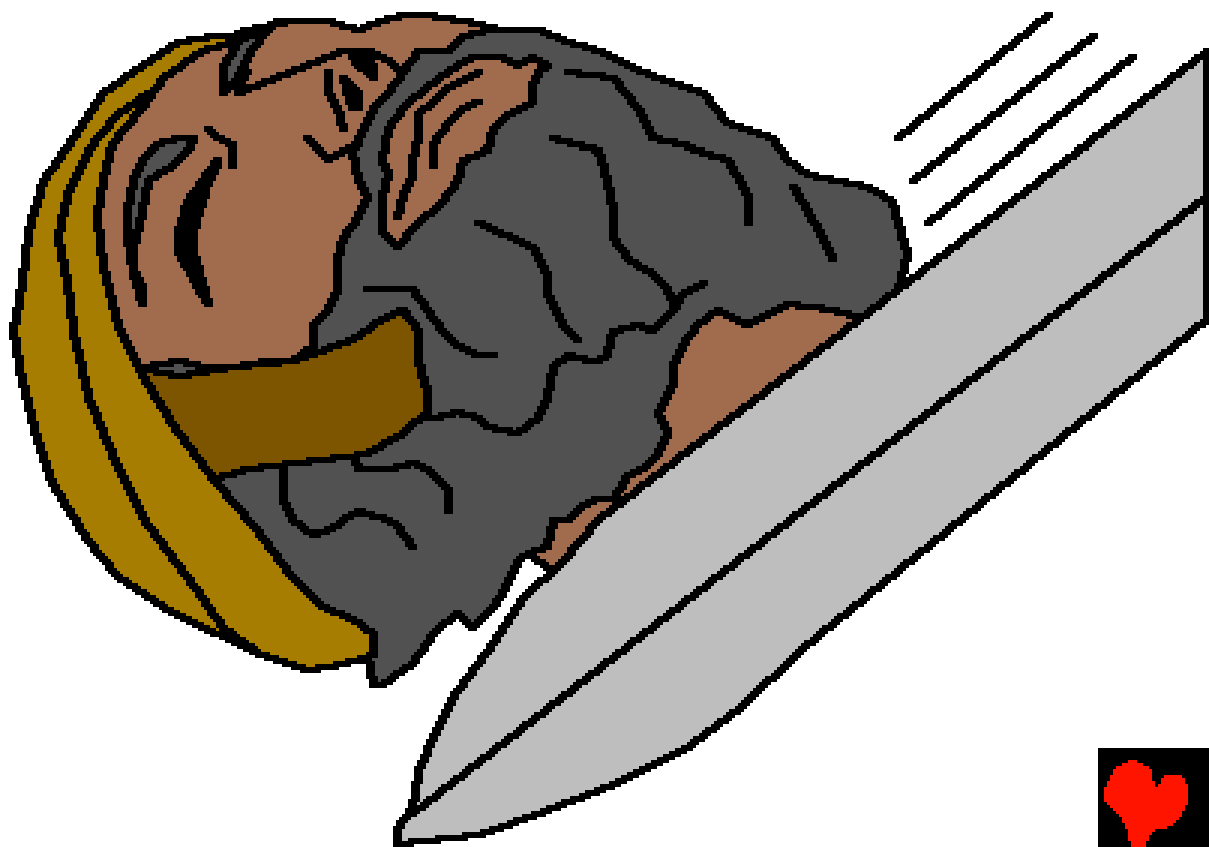
גולית צחק כאשר הוא ראה שדויד הצעיר אפילו לא לובש שריון.
"אני אתן את בשרך לעוף השמים ולבהמת השדה!" הוא שאג
בקול רם. "אני בא אליך בשם
אלוהים צבאות!" דויד ענה.
"היום הזה אלוהים יסגיר
אותך לידי...כי לה'
המלחמה!"

אז דויד רץ ישר
לכיוון גולית. בזמן
שהוא רץ, הוא ירה
אבן אחת מהרוגטקה
שלו- ישר לתוך
מצחו של גולית.
גולית נפל!

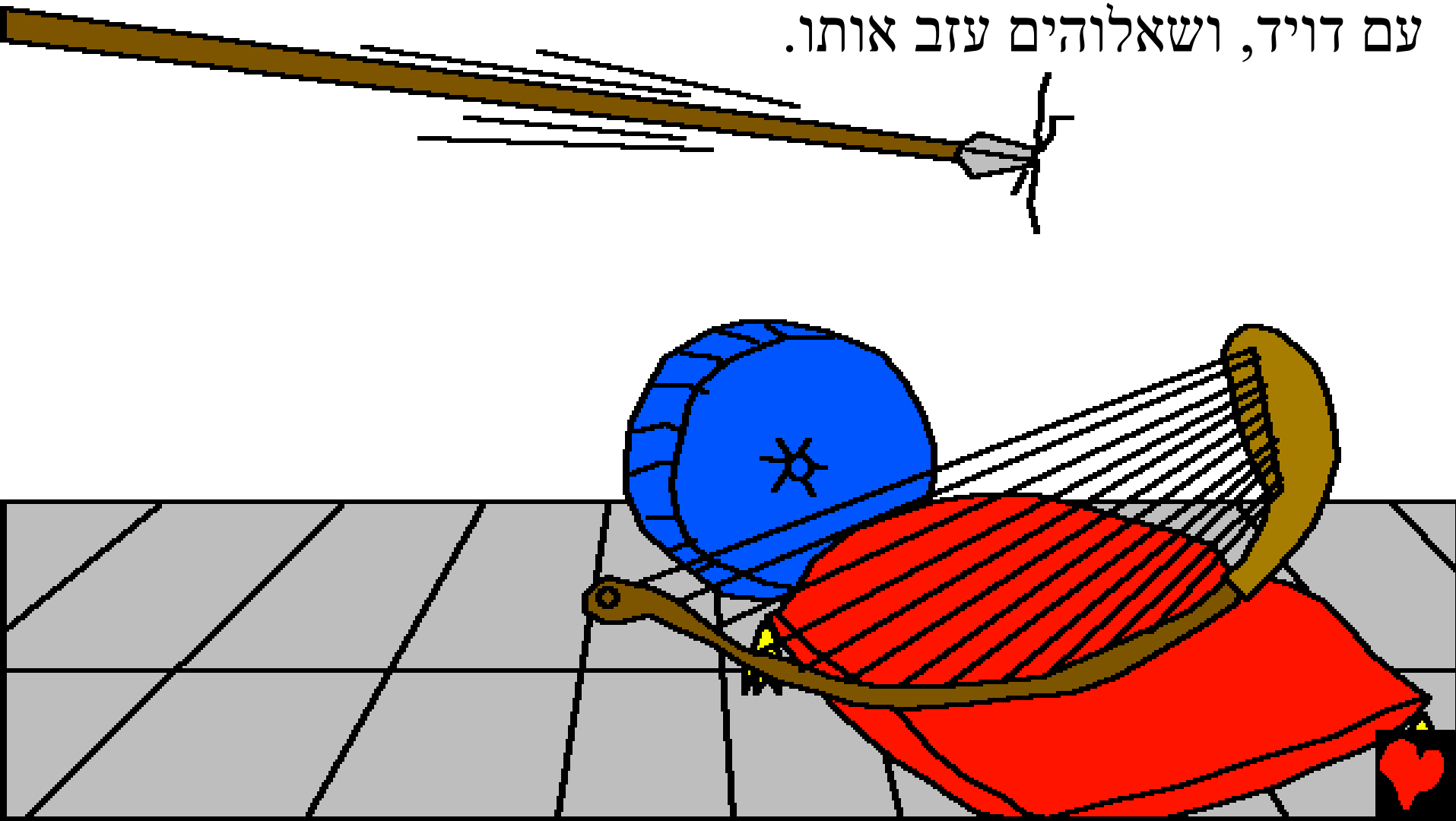
דויד מיד לקח את החרב הענקית של גולית וכרת את ראשו.
כאשר הפלישתים ראו את גולית מת, הם ברחו על נפשם.

המלך שאול לא זכר שזה היה אותו דויד שהיה מרגיע אותו כשניגן בנבל. הוא הפך את דויד לאחראי על הצבא שלו - אבל אז הוא הפך לקנאי כאשר האנשים כבדו את דויד על נצחונותיו. "עכשו מה עוד הוא יכול לקבל כי אם את המלוכה?" חשב שאול. ומאותו יום הפך שאול לאויב של דויד.

שוב, רוחו של שאול היתה רעה עליו. אז דויד ניגן בכדי להרגיע אותו. שלוש פעמים הטיל שאול את החנית לכיוון דויד. אבל דויד נס בכל פעם. שאול פחד מדויד, מפני שהוא ידע שאלוהים עם דויד, ושאלוהים עזב אותו.

אבל יהונתן, בנו של שאול, אהב את דויד כמו את.
"אבי מבקש להרוג אותך," הוא הזהיר את דויד. אז
דויד ברח. אשתו שמה בובה במיטתו, והורידה את
דויד מהחלון באמצע הלילה. כאשר אנשי שאול באו
בבוקר, דויד כבר לא היה.

על דויד היה לברוח הרחק מפני שאול. לפני שהוא ברח, הוא ויהונתן כרתו ברית בניהם. הם הבטיחו שתמיד הם יעזרו אחד לשני.

בצער רב, שני החברים אמרו שלום. דויד יצא לחפש מקום בו
יוכל לחיות מבלי לפחד מחיליו של שאול שימצאו אותו.

הנער דויד רועה הצאן

סיפור מדבר אלוהים, התנ"ך

מצוי ב:

שמואל א', טז' – כ'

"פתח דבריך יאיר"

תהלים קיט, 130

הסוף

התנ"ך מספר לנו על האלוהים הטוב אשר ברא אותנו ואשר חפץ שנכיר אותו.

אלוהים יודע שאנחנו עשינו מעשים רעים ולהם הוא קורא חטא. העונש על חטא הוא מוות אבל אלוהים כל כך אוהב אותך שהוא שלח את בנו, ישוע, למות על הצלב ולהענש במקומנו. ואז ישוע קם לתחיה מן המתים ועלה לשמים! אם אתה או את מאמינים בישוע ומבקשים ממנו שיסלח על החטאים שלכם הוא יעשה זאת! הוא יבוא ויחיה עכשו בתוכם ואתם תחיו עמו לעולמים.

אם אתה או את מאמינים שזאת האמת, אמרו זאת לאלוהים: ישוע יקר, אני מאמין (או מאמינה) שאתה הוא אלוהים שהפך להיות אדם ושמת עבור חטאי ושקמת מן המתים. אנא תבוא אל חיי וסלח לי על החטאים שלי כדי שאוכל לקבל את החיים החדשים עכשו ושיום אחד אהיה אתך לעולמים. עזור לי לציית לך ולחיות עבורך כמו בנך (או בתך). אמן.

קראו בדבר אלוהים ודברו עם אלוהים כל יום! יוחנן ג' 16

